

TIME

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Ρεπορτάζ | Απόψεις | Συνεντεύξεις

Tο αφιέρωμα στον πήγετη της Κίνας, Xi Jinping, στο φύλλο της 27ης Οκτωβρίου της εφημερίδας «Shanghai Observer» ήταν φειδωλό σε επίσημους. Οι αναγνώστες μάθαιναν ότι ο 61 ετών πρόεδρος σπάωνται πριν από την αυγή και ξαπλώνει κατάκοπος αργά το βράδυ. Είναι «τολμηρός και προσγειωμένος, ο τρόπος δουλειάς του είναι πολύ αυστηρός και οι ρυθμοί του πολύ γρήγοροι». Ο αρθρογράφος αποκάλυπτε ότι μέσα σε λίγες ώρες ο Xi συνομιλούσε με τους προέδρους της Ινδονησίας και της Τανζανίας με τέτοια επιδεξιότητα και γοντεία σαν να ήταν ο εξωτερική πολιτική φυσικό του ταλέντο. Το αφιέρωμα έλεγε ότι «δοις γοντεύτηκαν από τα λόγια του Κινέζου προέδρου» και προσθέτοντας μια ανθρώπινη πινελιά ανέφερε ότι «όπως σε κάθε μέσο Κινέζο, έτσι και κάθε πολυάσχολη μέρα του Xi Jinping δεν στερείται χιούμορ και χαράς».

Από τον Νοέμβριο του 2012, οπότε και ανέλαβε καθήκοντα, ο Xi εδραίωσε την εξουσία του πολύ πιο γρήγορα από άλλους Κινέζους πήγετες εδώ και δεκαετίες, χωρίς να ξάσει την αίσθηση του χιούμορ του, αν εμπιστευτούμε την εφημερίδα «Shanghai Observer». Δεν είναι νωρίς να πούμε ότι ο Xi θα είναι ο πιο σημαντικός πήγετης μετά τον Deng Xiaoping, τον αρχιτέκτονα των οικονομικών μεταρρυθμίσεων της χώρας. Ως πρόεδρος, επικεφαλής των Ενόπλων Δυνάμεων και κυρίως γενικός γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας, ο Xi έχει ανατρέψει την ιδέα ότι η Λαϊκή Δημοκρατία κυβερνάται από μια συλλογική πηγεσία. «Μέσα σε μόλις δύο χρόνια, ο Xi Jinping κατέστησε τον εαυτό του πανίσχυρο πρόεδρο», λέει ο Willy Lam, ειδικός σε θέματα της κινεζικής πολιτικής πηγεσίας στο Κινεζικό Πανεπιστήμιο του Χονγκ Κονγκ. «Ξεπέρασε εντελώς τις προσδοκίες». Ο κύριος τίτλος ενός online δημοσιεύματος στην εφημερίδα «People's Daily», φερέφωνο του Κομμουνιστικού Κόμματος, σκιαγράφησε τη θέση του Xi στην Ιστορία: «Ο Mao Zedong έκανε τους Κινέζους να σταθούν στα πόδια τους, ο Deng Xiaoping έκανε τους Κινέζους πλούσιους, ο Xi Jinping θα κάνει τους Κινέζους ισχυρούς». Οπως και η αναδύμενη χώρα της οποίας πηγείται, έτσι και ο Xi ακτινοβολεί υπερφάνεια και φιλοδοξία. Το «μότο» του, που φιγουράρει σε μεγάλες πινακίδες ανά την επικράτεια, είναι το «Κινέζικο όνειρο». Πρόκειται για ένα άμορφο τοιτάτο, που περικλείει τον προσωπικό μόχθο για πλούτη και τη συλλογική προσπάθεια για την αποκατάσταση της χώρας και την τοποθέτηση της στη θέση που της αρμόζει, στην κορυφή της διεθνούς τάξης. «Καθώς ο Xi είλισε στην πορεία του, οι Κινέζοι θα αποκαταστήσουν την πολιτική της Κίνας στο κέντρο του κόσμου, ταυτόχρονα, σε προσωπικό επίπεδο, τοποθετεί τον εαυτό του στο κέντρο της, πράγμα που έχουμε να δούμε από την εποχή του Mao και του Deng», αναφέρει ο απόστρατος αξιωματούχος του Ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών και αναλυτής σε αισιατικά θέματα Jerry Hendrix. Ο Xi, αν και συνεχιστής της επαναστατικής οικογενειακής παράδοσης, αποδείχθηκε δαιμόνιος λαϊκιστής και ήρθε μετά την άκρωμη δεκαετία του πρώτου προέδρου, Hu Jintao.

ΠΥΡΙΝΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ.

Για να ενισχύει τη λαοφιλία του, ο Xi φουσκώνει τις ομιλίες του με πολλά πύρινα συνθήματα εθνικιστικής ρητορικής και μαρξιστικών αναφορών, ακόμη και με αποφθέγματα του Κομφούκιου, τα οποία θα μπορούσαν να έχουν βάλει τους λόγιους στη φυλακή του Mao, λόγω της γνωστής «αλλεργίας» που είχε στην αρχαία σοφία. «Ποτέ δεν θα αντιγράψου-

ΠΑΝΙΣΧΥΡΟΣ, «ΛΑΪΚΙΣΤΗΣ» ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΗΣ

Ο πήγετης-σύμβολο της Κίνας, Xi Jinping, ο γρήγορη εδραίωση της εξουσίας του και οι προκλήσεις

ΤΗΣ HANNAH BEECH

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: GU YONGQIANG, EMILY RAUHALA,
MICHAEL SCHUMAN, MARK THOMPSON

Foto: Getty Images / ANADOLU

Συμβολίζει
ένα έθνος που
προβάλλει το
μεγαλείο του,
όμως η χώρα
του μάχεται την
επιβράδυνση της
ανάπτυξης, ενώ
οι εισοδηματικές
ανισότητες διευ-
ρύνονται

με τυφλά την εμπειρία των άλλων χωρών, πόσο μάλλον να υιοθετήσουμε κακά πράγματα από αυτές», δήλωσε ο Xi σε ομιλία του τον Αύγουστο.

Κι ενώ ο προκάτοχός του, Hu -ένα «χλωμό» κομμουνιστικό στέλεχος, που περιβαλλόταν από άλλους άκρωμους λειτουργούς-, ξεθώριασε στο παρασκήνιο, ο Xi επέβαλε απερίφραστα την εξουσία του. Αντί να μοιράσει αρμοδιότητες μεταξύ των επτά μελών της Μόνιμης Κυβερνητικής Επιτροπής, ανέλαβε ο ίδιος την πηγεσία σημαντικών επιτροπών -κάποιες από αυτές νεοσύστατες-, όπως των επιτροπών εθνικής ασφάλειας, λογοκρισίας, Διαδικτύου, στρατιωτικής αναδιάρθρωσης, εξωτερικών υποθέσεων και οικονομικών μεταρρυθμίσεων.

Ο Xi συμβολίζει ένα έθνος που προβάλλει το μεγαλείο του, όμως η χώρα του μάχεται την επιβράδυνση της ανάπτυξης: η οικονομία αναπτύχθηκε κατά 7,3% στο τρίτο τρίμηνο (πρόκειται για την πιο αργή άνοδο τα τελευταία πέντε χρόνια). Οι εισοδηματικές ανισότητες που διευρύνονται, η διαφθορά και τα περιβαλλοντικά προβλήματα δυσαρεστούν ακόμη και αυτούς που ωφελήθηκαν περισσότερο από τη μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη όλων των εποχών.

Ο Xi πρέπει να απαγκιστρώσει την Κίνα από την υπερβολική εξάρτηση από τις εξαγωγές και τις επενδύσεις και να ανεβάσει το οικονομικό επίπεδο της χώρας του ενθαρρύνοντας την καινοτομία και τις υπηρεσίες. Δεδομένης της «αγάπης» της μεσαίας τάξης στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, στην ιδιοκτησία και σε άλλα καπιταλιστικά προνόμια, έχει γίνει δυσκολότερο να πείσεις τον κόσμο ότι ο κομμουνισμός είναι η κατάλληλη ιδεολογία για τη σύγχρονη Κίνα. Εποικοδομητικά, ο Xi επικαλείται τον εθνικισμό για να εμπνέει και να ενοποιήσει τις μάζες. Από τον Νότο έως τις ανατολικές ακτές της Κίνας και τα Ιμαλαΐα, ο Xi υπερασπίζεται αυτά που θεωρεί νόμιμα σύνορα της Κίνας. Ενοχλήθηκε μάλιστα φανερά από τις προσπάθειες των Ηνωμένων Πολιτειών για διατήρηση της ειρήνης στον Ειρηνικό και απέρριψε την πολιτική της κυβερνητικής Ομπάμα που έστρεψε το ενδιαφέρον της στην Ασία, για να συγκρατήσει την επιρροή της Κίνας. «Τα θέματα στην Ασία πρέπει να επιλύνονται από Ασιάτες», είπε ο Xi στο Διεθνές Συνέδριο για την Ασφάλεια, τον Μάιο στη Σανγκάη. «Τα προβλήματα και η ασφάλεια της Ασίας θα πρέπει να αφορούν μόνο τους Ασιάτες», πρόσθεσε.